5

Jättelaxen

I Mörrumsån finns en urgammal jättelax
som ingen lyckats fånga.
Tigern ser den komma som en torped genom vattnet.

Tigern vågade inte simma över. Där ute i ån fanns jättestora fiskar. De skulle sluka honom i ett nafs.

Det var laxar. Några var en meter långa. Han såg dem glida förbi som skuggor nere i vattnet.

Han var vid Mörrumsån i Blekinge. Här går laxarna upp från havet. De vandrar uppför ån till den plats där de föddes en gång.

Jag måste över till andra sidan ån, tänkte Tigern.

Han var bra på att simma. Och inte var han rädd för vatten. Men han ville inte bli uppäten av en jättelax.

Det stod massor av fiskare på stranden. En fiskare skrek: Jättelaxen, jättelaxen, jag har den!

Hans långa spö stod som en båge ut över vattnet. Plötsligt gick reven av. Laxen försvann.

Fiskaren slängde spöet på stranden.

– Jag ger upp, skrek han.

Tigern satt en bit ifrån och tittade på honom.

– Vad glor du på kattrackare, sa fiskaren.

Sedan ångrade han sig tydligen.

Han gick bort till sin husvagn som stod på stranden. Hans fru kom ut.

– Ge katten lite käk, jag sa nåt dumt, sa fiskaren.

Hans fru gick in och hämtade en skål och några bitar leverpastej.

– Hej misse, jag hörde att han ropade kattrackare till dig, sa hon.

Mörrumsån är världsberömd. Hit kommer fiskare från hela Europa.

Laxarna föds långt uppe i ån. Sedan vandrar de ut i havet där de lever i flera år. När de blir stora kommer de tillbaka till Mörrumsån för att lägga sin rom. De simmar hem, helt enkelt.

Tanten i husvagnen var hygglig. Han strök sig mot hennes ben. Det brukade han göra när han tackade för maten.

* * *

Han kom till en bro över ett vattenfall. Nedanför vattenfallet låg ett hus med en skylt på taket. LAXENS HUS, stod det.

Halva huset låg under vattnet. Man kunde stå och titta genom en glasvägg ut i ån under

vattnet. Det var som ett stort akvarium. Laxar simmade förbi. Alla var på väg åt samma håll. Uppför ån. När de kom till vattenfallet, hoppade de upp genom det forsande vattnet.

Han hörde fiskare tala med varandra om jättelaxen där ute. Den var flera meter lång och så gammal att den inte orkade hoppa upp genom vattenfallet.

– Vi tar honom om han försöker, sa en fiskare.

Tigern klättrade upp i ett träd alldeles vid fallet. Han hittade en bra gren där han kunde lägga sig utan att ramla ner. Sedan somnade han och drömde att han simmade över en stor flod, jagad av en jättefisk. Fisken öppnade sitt gap för att sluka honom.

Just då vaknade han ur mardrömmen.

* * *

Det var natt. Bron låg öde. Inga bilar, inga hundar. Det enda som hördes var dånet från vattenfallet.

Tigern satte sig nedanför bron och tittade ner i vattnet. Ibland blänkte det i luften när en lax kom hoppande. Han såg laxar som inte orkade

hoppa ända upp. De spolades tillbaka av vattnet och måste börja om från början.

De där laxarna var på väg hem. Precis som han själv.

Tigern tänkte på jättelaxen där ute i det mörka vattnet. Den orkar nog aldrig hoppa upp förbi fallet. Den kommer aldrig hem, tänkte han.

Månen hade gått upp. Tigern frös litegrand. Det är bäst jag rör på mig, tänkte han.

Då såg han en stor svart skugga komma genom vattnet, rakt mot fallet. Den sköt upp ur vattnet som en torped. Det var jättelaxen. Det blänkte om den i månskenet. Det var den största fisk han sett. Den hade stora sår på sidorna efter alla krokar som fastnat. En krok satt kvar bakom huvudet. Men ingen hade fångat honom.

Med två språng var den uppe. Den försvann i det lugna vattnet ovanför fallet.

Du klarade det, du är snart hemma, tänkte Tigern.

Sedan började han gå utmed ån i månskenet. Själv hade han långt hem.